

6. 24, 25, 28

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ	ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ	26.5.06	CAGT0526.KY1

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΑ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄

ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ

6. 26, 27
ΑΔΙΟΡΘΟΤΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

(Άρθρο 40 παρ. 1 του Κ.τ.Β.)

Στην Αθήνα σήμερα, 26 Μαΐου 2006, ημέρα Παρασκευή και ώρα 09.15΄, συνεδρίασε στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής, η Διακομματική Επιτροπή για την Παρακολούθηση της Πολιτικής της Μετανάστευσης υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής, κυρίας Έλσας Παπαδημητρίου, με θέμα ημερήσιας διάταξης:

Ενημέρωση των μελών της Επιτροπής από τους Ευρωβουλευτές και τους Βουλευτές PACE για την ευρωπαϊκή διάσταση της πολιτικής για τη μετανάστευση.

Η Πρόεδρος της Επιτροπής, αφού διαπίστωσε την ύπαρξη απαρτίας, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και έκανε την α΄ ανάγνωση του καταλόγου των μελών της Επιτροπής. Παρόντες ήταν οι Βουλευτές κ.κ.: Θεόφιλος Βασιλείου, Γεώργιος Βλάχος, Ανδρέας Λυκουρέντζος, Έλσα Παπαδημητρίου, Θεόδωρος Σκρέκας, Ιωάννης Βλατής, Σωκράτης Κοσμίδης, Άγγελος Μανωλάκης, Γεώργιος Παπαγεωργίου και Φώτιος Κουβέλης.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΣΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα όπως είχαμε προγραμματίσει, θα ακροαστούμε συναδέλφους μας, μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και μέλη της αρμόδιας ή ομολόγου Επιτροπής για τη μετανάστευση, καθώς και μέλη του Ευρωκοινοβουλίου,.

Εισαγωγικά θα αναφέρω ότι όπως έχει φανεί μέχρι σήμερα από την ανταλλαγή απόψεων με τους φορείς της χώρας μας, που ασχολούνται με τα προβλήματα που έχει δημιουργήσει στον τόπο η μετανάστευση και κυρίως με τη χάραξη στρατηγικής και πολιτικής για την καλύτερη λειτουργία των φορέων της χώρας μας, του ίδιου του κράτους μας και κυρίως για την ενσωμάτωση για την ένταξη των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία και στην ελληνική οικονομική ζωή, μπορούμε να συμπεράνουμε - και αυτό το έχουμε βιώσει και στους

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΖΗΣΟΥΛΗΣ	ΛΥΡΑ	26.5.2006	CHGT0526.JD1

Το λόγο έχει ο κ. Κοσμίδης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ : Υπάρχει καμία ενδεικτική μέτρηση για τη συμμόρφωση ή μη των ευρωπαϊκών κρατών στη Συνθήκη της Γενεύης ή στο Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης κ.λπ.; Αναφέρομαι γενικά στις διεθνείς υποχρεώσεις των κρατών – μελών σε σχέση με τους μετανάστες. Όταν λέμε ότι προσεγγίζουν τα 60 εκατομμύρια οι μετανάστες στο χώρο της Ε.Ε., αυτοί είναι άτομα που δεν έχουν αποκτήσει μέχρι σήμερα την ιθαγένεια του κράτους υποδοχής; Ή μήπως κάποιοι από αυτούς την απέκτησαν; Πόσοι από αυτούς σε λίγο καιρό δεν θα θεωρούνται μετανάστες, διότι θα βρίσκονται σε χώρες προορισμού με βάση την ελεύθερη διακίνηση προσώπων; Αυτοί οι αριθμοί καλύπτουν τους νόμιμους ή νομιμοποιημένους μετανάστες ή αφορούν και λαθρομετανάστες;

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΓΚΙΚΑΣ	ΣΠΑΝΟΥ	26.5.06	GIGT0526.GS1

(Συνέχεια ομιλίας κ. Σωκράτη Κοσμίδη)

Στα διάφορα μέτρα δεν άκουσα, εάν για τους μετανάστες υπάρχει φροντίδα για την άσκηση των θρησκευτικών τους καθηκόντων. Εάν, δηλαδή, θα έχουν ευκτήριους οίκους κ.λπ.. Από τις 25 χώρες της Ε.Ε., πόσες είναι αυτές όπου το μεταναστευτικό φαινόμενο δημιουργεί προβλήματα; Σχετικά με την ουσία του θέματος πολλοί αναρωτιούνται, εάν το μεταναστευτικό φαινόμενο είναι ευλογία ή κατάρρα. Αυτό το ερώτημα μοιάζει με το άσπρο ή μαύρο. Στο βαθμό που συμβάλει στην ανάπτυξη της χώρας υποδοχής είναι πολύ θετικό. Το δυσάρεστο είναι ότι σε πολλές χώρες προορισμού, στο βαθμό που οι μετανάστες βοηθούν στην ανάπτυξη της χώρας ή ασχολούνται με εργασίες στις οποίες δεν θέλουν να εργάζονται ως εντόπιοι, είναι καλό. Στις ίδιες χώρες προορισμού η διαφορετικότητα των μεταναστών ενοχλεί σε πολλά σημεία.

Είναι προφανές ότι για την αντιμετώπιση του μεταναστευτικού φαινομένου ισχύει η γνωστή αρχή της επικουρικότητας. Κάθε χώρα παίρνει τα μέτρα που εκείνη νομίζει ότι θα είναι πιο αποτελεσματικά για την καταπολέμηση του φαινομένου. Σε ποιο βαθμό η Ε.Ε. χρειάζεται να πάρει μέτρα για την αντιμετώπιση προβλημάτων για τα οποία τα κράτη – μέλη δεν μπορούν με βάση την αρχή της επικουρικότητας να τα αντιμετωπίσουν;

ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Μανωλάκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ: Ήθελα να κάνω κάποιες ερωτήσεις, κυρίως στους Ευρωβουλευτές που βρίσκονται εδώ και ειδικά στον κ. Λαμπρινίδη που είχε διατελέσει και Γενικός Γραμματέας Απόδημου και η χώρα μας, κύριοι συνάδελφοι, καλά κάνει και έχει αυτές τις αρχές για τους ομογενείς. Θα ήθελα να ρωτήσω ποια είναι η εμπειρία σας σε σχέση με το πώς συμπεριφέρονται τα άλλα κράτη στους έλληνες μετανάστες και πώς συμπεριφέρεται η Ελλάδα στους εδώ οικονομικούς μετανάστες; Επειδή πιστεύω ότι οι μετανάστες είναι όπως και οι ομογενείς μας από τα καλύτερα κομμάτια μιας κοινωνίας, γιατί αναγκάζονται να είναι δημιουργικοί, μήπως πρέπει στην Ελλάδα να δημιουργηθεί κάποια Ειδική Γραμματεία ή Υφυπουργείο για τους μετανάστες. Πώς αυτές τις δυνάμεις, αντί να τις έχουμε απέναντι, αφού η Ελλάδα και η Ευρώπη γενικότερα δεν είναι πια ένα κάστρο, να τις έχουμε μαζί μας και να τις απελευθερώσουμε, πράγμα που κάνουν άλλα κράτη;

Επομένως, ένα Υφυπουργείο Μετανάστευσης μήπως θα ήταν καλό για τη χώρα μας να δημιουργηθεί; Προχθές, στη συνεδρίαση που είχαμε παρευρέθη ο κ. Καμίνης από το

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
KOPPEΣ	ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ	26/5/2006	CJGT0526.KD1

(Συνέχεια ομιλίας κ. Σταύρου Λαμπρινίδη)

Θα σας πω μία ενδιαφέρουσα ιστορία, που έλεγε ο Άντι Αθενς, ο Πρόεδρος του Σ.Α.Ε., περιγράφοντας πώς πήγε στην Αμερική για πρώτη φορά. Πήγε μικρό παιδί, με ένα μόνο παντελόνι και, επειδή τσακώθηκε στο σχολείο με κάποιον Αμερικάνο, έπεσε κάτω και το παντελόνι σκίστηκε. Εκείνος φορούσε το ίδιο παντελόνι με μία τρύπα, για ένα μεγάλο διάστημα, μέχρι να μπορέσει να πάρει ένα άλλο παντελόνι. Αυτό το λέω, γιατί, πράγματι, ως Έλληνες, έχουμε 7 εκατομμύρια Έλληνες σε 140 χώρες της γης. Είμαστε μία από τις μεγαλύτερες, σε ποσοστό πληθυσμού, σε σχέση με τον πληθυσμό της Ελλάδας, μεταναστευτικές χώρες στον κόσμο.

Δίνουμε, επί δεκαετίες, μάχες σοβαρής πολιτικής της ελληνικής κυβέρνησης, ιδιαίτερα τα τελευταία 15 χρόνια, για να έχουν οι δικοί μας συμπατριώτες στις χώρες υποδοχής μερικά βασικά δικαιώματα, που θεωρούμε απαραίτητα, συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος στον εορτασμό της 25^{ης} Μαρτίου στη Νέα Υόρκη να γεμίζει η 5^η λεωφόρος με εθνικές σημαίες. Για σκεφτείτε στην Ελλάδα να βγει ένας Αλβανός ή ένας Ουκρανός με μία αλβανική ή μία ουκρανική σημαία σε μία δική του εθνική εορτή και να πει πόσο χαίρομαι... Θα πέσουν πάνω του και θα χειροδικήσουν. Είναι αυτή αντιμετώπιση σοβαρή μιας κοινωνίας, η οποία απαιτεί δικαιώματα για τους δικούς της πολίτες σε 140 χώρες της γης; Καταλαβαίνουμε ότι, με το να διατηρούν την επαφή με την πατρίδα τους, την Ελλάδα, σε καμία περίπτωση δεν παύουν να είναι ενταγμένοι και επιτυχημένοι πολίτες. Οι περισσότεροι, όμως, Έλληνες πήγαν στο εξωτερικό, για να ξεφύγουν από τη φτώχεια της Ελλάδας. Επομένως, θεωρώ ότι δεν πρέπει να απαιτούμε τίποτα για τους Έλληνες του εξωτερικού, όπου να μην είμαστε διατεθειμένοι να προσφέρουμε στους μετανάστες που έρχονται στην Ελλάδα και αυτοί, ίσως, με ένα τρύπιο παντελόνι, όπως το παράδειγμα, του Άθενς.

Η Έκθεσή μου αναφέρει ειδικά τη σημασία να έχουν τα κράτη – μέλη ένα Συνήγορο του Μετανάστη. Είναι πολύ σημαντικό αυτό το σημείο και με βρίσκει σύμφωνο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Έχουμε Συνήγορο του Πολίτη, που, τελικά, νομίζω, ότι δεν έχει καμία αρμοδιότητα. Αν έχουμε Συνήγορο Καταναλωτή, Συνήγορο Υγείας, Συνήγορο Μετανάστη, τότε αναρωτιέμαι τι θα κάνει ο Συνήγορος του Πολίτη. Η πολυδιάσπαση είναι μεγάλο λάθος.